

بررسی خصوصیات فنولوژیک گیاه مریم گلی به منظور استفاده در فضای سبز شهری

مسعود اسماعیلی شریف، نعمت اله اعتمادی، علی اشرف جعفری، زرین تاج بردبار،

مرتضی خدافللی، سید مجتبی مدرس هاشمی

به ترتیب عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان،
عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی اصفهان، عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات جنگل ها
و مراتع و کارشناس ارشد مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

ایران با دارا بودن تنوع آب و هوایی گسترده و نخایر ژنتیکی گیاهی فراوان یکی از غنی ترین کشورها از نظر امکانات و استعدادهای طبیعی به شمار می رود به طوری که گونه های گیاهی انحصاری اقلیم های رویشی ایرانو توران، اروپاسیبری، صحراسندی و سودان در ایران حضور دارند. وجود ارتفاعات با جهات متفاوت، زمین شناسی گوناگون و رژیم های اقلیمی مختلف، شرایط را برای حضور بیش از ۸۰۰۰ گونه گیاهی در ایران فراهم کرده است. گونه مریم گلی (*Salvia multicaulis* L.) یکی از صدها گونه زیبای موجود در عرصه های منابع طبیعی است که با عنایت به ویژگی های موفولوژیکی، به عنوان یک گیاه زینتی قابل استفاده در فضای سبز شهری می باشد. نتایج این پژوهش نشان داد، مریم گلی گیاهی پایا، در پایه چوبی، یک پایه، برگ ها متقابل، ساقه سبز رنگ با انشعابات فراوان به ارتفاع ۷۰-۳۰ سانتیمتر با ریشه ضخیم و ریزوم دار، میانگین سطح تاج پوشش آن ۴۹/۲۵ سانتی متر مربع، گل ها بنفش رنگ، کاسبرگ ها در مرحله رسیدگی بر روی گل آذین خوشه باقی مانده و با رنگ ارغوانی جلوه ای زیبا به گیاه می دهد که در تمام طول فصل بهار ادامه می یابد. از نظر مراحل فنولوژیکی شروع فصل رویشی اوایل فروردین، موسم گل بسته به رویشگاه اوایل اردیبهشت تا اوایل خرداد، فصل میوه اواخر خرداد و زمان مناسب برداشت بذر زمانی است که کاسبرگ گل ها خشک شده و رنگ صورتی کم رنگ داشته باشند. برای حفظ قوه نامیه بذر، بذرها در پاکت های آلومینیومی بسته بندی شده و در دمای +۵ درجه سانتی گراد نگهداری گردید. پس از انجام پیش تیمارهای لازم بذرها در گلخانه کاشته شدند. یادداشت برداری از صفات رویشی تا مرحله ۸ برگی و انتقال به مزرعه ادامه یافت.